

Lambert Speelman
Pretoriaaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Minister Hugo de Jonge
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Rotterdam, 8 juni 2018

Kenmerk:

Betreft:

HET CAK

... staats en bestuursrecht in historisch perspectief ...

Weledelgestrenge heer, geachte lezer,

Inleiding: Bestuursrecht ziet op de rechtsnormen betreffende het bestuur dat de overheid uitoefent in de samenleving, de relatie bestuur – burger, alsmede de beschermingsmogelijkheden voor de burgers tegen onjuist geachte bestuurshandelingen.

Kenmerkend voor een staat is ook dat over het grondgebied en de bevolking gezag wordt uitgeoefend.

Voor bovengenoemde opmerkingen aangaande het *constitutionele recht* vraag ik uw aandacht, en daarbij moet gedacht worden aan het herkennen van (dis)functionerende patronen.

In *Staatkunde, Nederland in drievoud* maken De Jong en Schuszler de grondslagen van de moderne staat inzichtelijk. Verschillende opvattingen worden gepresenteerd die de lezer in staat moeten stellen zelfstandig de essentiële vraagstukken te analyseren in de relatie tussen staat en samenleving.

Hetgeen ik al een tijd geleden opmerkte is dat er van de uitoefening van het gezag nauwelijks tot geen sprake meer is. De vraag die dan gesteld kan worden is deze: “Hoe is dit tot stand gekomen?”

Eén van de maatregelen de verzorgingsstaat om te vormen is *institutionele herinrichting* van de georganiseerde verhoudingen tussen overheid, maatschappelijke organisaties en uitvoeringsinstanties. Verder is er sprake van het *terugdringen van de discretionaire ruimte (beslissingsvrijheid)* in het uitvoeringsproces door aanscherping van wet- en regelgeving, het benadrukken van plichten van burgers en verdere bureaucrativering van de uitvoering van beleid.

De uitgangsgedachte is dat op termijn ruimhartige verzorgingsstaten hun eigen economische basis zouden ondermijnen.

“Heeft de burger het recht van zelfbeschikking?” In elk geval mag duidelijk zijn dat de burger maar ook de uitvoeringsinstanties minder zeggenschap hebben. Welke gevolgen heeft dit voor de burger? Daarom eerst een voorbeeld: U legt een 4 jarige een last van 100 kg op de schouder en deze valt neer. U legt er als ondersteunende functie voor het vervullen van het bestuursrecht 1 kg (1%) bij. Het

mag duidelijk zijn dat de gezaghebber niet luistert, geen gehoor geeft aan de waarneming dat deze lasten te zwaar zijn.

Het mag duidelijk zijn dat de burger die geen draagvlak meer heeft en met 15% en meer zwaarder wordt belast de problematiek niet te boven gaat komen: de burger raakt uitgeput en verdrinkt! De hoogstpersoonlijke keuze van zelfdoding is dan ook niet vreemd en wordt mede bepaald door *onjuist geachte bestuurshandelingen*. Een groeiend aantal huishoudens dat te maken heeft met problematische schulden en het aantal jongeren dat ontheemd zijn *significante* uitkomsten van processen waar de burger nauwelijks tot geen invloed (meer) op heeft.

Het ministerie heeft gedacht Het CAK met een aantal taken te belasten. Uit hetgeen ik in deze brief opmerk moet de staatsbeoefenaar die kennis heeft van de ongeschreven regels van het staatsrecht kunnen opmaken dat aan de eisen die samengevat worden met de aanduiding *democratische rechtsstaat* niet langer is voldaan (gelijkwaardigheidsbeginsel). Dat na de ingrijpende herziening van de Grondwet in 1983 niet is voldaan aan de - Verplichting van elke lidstaat om bij de inrichting van de interne rechtsorde ervoor te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden - mag dan ook duidelijk worden.

In *Staatkunde, Nederland in drievoud* (tweede druk, 2002) wordt de opvatting gepresenteerd dat fundamentele problemen niet (meer) worden opgelost. Persoonlijk merk ik op dat diverse maatregelen die na de ingrijpende herziening van de Grondwet in 1983 genomen zijn de oorzaak is van de fundamentele problematiek. Daarnaast heeft het ministerie van VWS sinds 2013 meer zeggenschap gekregen over het CAK. Hiermee gaat men in tegen de specifieke kwaliteitseisen die door de bijzondere functie aan het overheidshandelen gesteld zijn, eisen die boven alles berusten op de gedachte dat gezag niet in handen van enkelen moet worden gelegd. Gezag moet worden verdeeld, zodat misbruik (ook van een 'dictatuur van de meerderheid') en oneigenlijk gebruik wordt voorkomen.

Niet alleen heeft de burger in toenemende mate hinder van een gebrek aan *functioneel gedecentraliseerd bestuur*, ook belemmeren de bijzondere bestuurswetten de burger als gevolg van *onjuist geachte bestuurshandelingen* die door de wetgever en overige gezagsdragers worden genomen. Een gebrek aan rechterlijke controle, in het bijzonder op gezagsdragers (kern van het openbaar bestuur), maakt dat de burger niet beschermd is (het volk is ontbloot). Er is een gebrek aan *functioneel bestuur* in algehele zin met bijkomend effect dat gedupeerde en benadeelde burger met nog zwaardere lasten wordt geconfronteerd en daardoor wordt de kans om op krachten te komen dat tot herstel kan leiden ook ontnomen.

De verschillende nationale, universele en collectieve arrangementen en de omvangrijke overheidsinmenging zijn niet alleen weinig doeltreffend en doelmatig, maar werkt in vele gevallen en toenemende mate (zichzelf versterkende ontwikkeling) contraproductief (het herkennen van (dis)functioneren patronen). De kosten zijn daardoor niet alleen hoog, deze lopen zelfs de spuigaten uit. De regelingen zijn *'weinig doeltreffend'*. Ze bereiken niet de mensen waarvoor ze zijn bedoeld en lossen de fundamentele problemen (nog steeds) niet op.

Gegeven de betekenis van *democratische rechtsstaat* kan een aantal basisregels van de staat worden onderscheiden, zowel voor de structuur, als voor het functioneren van de staat. Het nalaten te handhaven van de regels en voorwaarden heeft consequenties. Omdat het niet berust op het de

constitutie - dat wil zeggen de inrichting van de staat - berust de uitvoerende macht in toenemende mate op *kracht, illegaliteit en repressie*, een concept dat historici aanduiden met Terreur.

Op een *strikt juridische wijze bekeken* oogt het gebruik van voorzieningen zoals de bijzondere bestuurswetten correct. Het druist echter in tegen de bedoeling van de wetgever en derhalve dient het aangemerkt te worden als *misbruik en oneigenlijk gebruik*. De overheid fraudeert voor tonnen!

Samenvatting en Conclusie: Bij de inrichting van de interne rechtsorde dat ervoor dient te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen en die niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden (gelijkwaardigheidsbeginsel) zijn er onzuiverheden ingeslopen. De kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland is niet in voldoende mate onderhouden. De afbraak van de rechtsstaat als een gebrek aan overheersing van het recht hindert de bedoeling van de rechtsstaat dat in het maatschappelijk verkeer vertrouwen mogelijk wordt. De kwetsbare burger voelt dit als eerste, maar dit *systeem* sluit niemand uit. Men is afhankelijk van willekeur, iets dat door vaststelling van algemene rechtsregels dient te worden voorkomen (rechtsstaat).

Bouwt men op de peilers van de *democratische rechtsstaat*? In mijn optiek zaagt men de peilers eronder vandaan!

Om deel te kunnen nemen aan het maatschappelijk verkeer ben ik gedwongen een Wmo-voorziening te aanvaarden (gebrek aan bescherming tegen overmatige machtsuitoefening). "Niemand kan zich aan het recht onttrekken, ook de overheid niet." Als gevolg van een meervoudige (echt)breuk ben ik 3 januari 2017 dakloos geworden. Na het aangaan van een verbinding middels het Wmo-arrangement heb ik wederom een dak boven mijn hoofd. Alles berust dus op eerdere contractbreuk dat voortkomt uit *onjuist geachte bestuurshandelingen* en waarbij in de daaruit voortgekomen (conflict)situatie(s) zowel de gezagsdragers als de rechter verzuimt hebben de (rechts)regels te handhaven. Het lijkt mij helder dat de kosten die hiervoor gemaakt worden niet op mij zijn te verhalen, maar dat de veroorzaker hierover verantwoording dient af te leggen.

Aangezien Hugo de Jonge ten tijde van deze ontwikkelingen wethouder was te Rotterdam en nu minister is verzoek ik hem zich hierover te verantwoorden en passende maatregelen te treffen. Op basis van zijn promotie is het aannemelijk te veronderstellen dat hij de ongeschreven regels van het staatsrecht alsook de grondslagen van de moderne staat kent, ook inziet in de (dis)functionerende patronen en weet om te gaan met *ongeschreven regels*.

Ik zie met belangstelling uit naar uw reactie en de maatregelen die volgen.

Hoogachtend,

Lambert Speelman